

Bugün Daha İyi Bir Yaşam, Yarın Yeni Bir Dünya İçin!

Bütün Parti örgütlerimiz, Merkez Yönetim Kurulu'muzca başlatılan «ideolojik, politik ve örgütsel sorunlarımız ve önümüzdeki görevler» konulu geniş kapsamlı tartışmayı sürdürüyorlar. Çalışma Ekipleri ve İlçe Yönetim Kurullarının raporları Genel Merkez'e ulaştı ve değerlendirilmesine başlandı.

12/13 Ocak tarihlerinde Ankara'da yapılacak İl Temsilcileri Toplantısına Merkez Yönetim Kurulu'nun sunacağı rapor ve il temsilcilerinin tartışması için hazırlıklar da ilerliyor.

Tartışmanın sürdürülmesi sırasında bütün Parti örgütlerinin çalışmaları, Genel Merkez'e ulaşan raporlar tartışmanın sonunda bilimsel sosyalist bir partiye, Partimize yakışır sonuçlara ulaşacağımızı şimdiden gösteriyor.

Tartışmanın sürdürülmesi sırasında Parti örgütlerimiz temel görevlerini yerine getirme çalışmalarını da aksatmamaya büyük özen gösterdiler. Sürekli, temel görevlerimizle birlikte, tartışmanın en yararlı sonuçlara ulaşması için sürdürülen çabalar birleşti.

Tartışma süresince Barış Derneği ve TSİP ile birlikte merkezi düzeyde planlanan «ÖLÜM FÜZELERİNE HAYIR» konulu barış mücadelesi de yurt düzeyinde sürdürüldü. İstanbul, Ankara, İzmir, Eskişehir ve Bursa'da düzenlenen açık hava ve kapalı salon toplantıları başarılı oldu. Parti örgütlerimiz, bu eylemlerin düzenli, disiplinli ve başarılı olması için büyük özveriyle çalıştılar. Eylembirliklerinin başarısı için titiz ve özverili çalışmamız istenilen sonuçları verdi. Barış güçleri ve tüm barışseverleri kucaklayan bir çalışmanın sürdürülmesinde ve barış mücadelesinin güçlenmesinde onurlu katkımız oldu.

14 Ekim seçim sonuçlarının ortaya çıkardığı MHP ve MSP destekli AP Hükümetine karşı demokratik toplumsal muhalefetin örgütlenmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve daha ileri hedeflere ulaşılması için yürütülen mücadele ile sosyalizm için mücadelenin güçlendirilmesi «BUGÜN DAHA İYİ BİR YAŞAM, YARIN YENİ BİR DÜNYA İÇİN» sloganımıza uygun olarak sürdürülüyor.

Mücadele edeceğiz ve mutlaka kazanacağız.

ÇARK BAŞAK

Sosyalizmin Gücü Dünya Barış Mücadelesinde Yeni Mevziler Elde Ediyor

Dünyada barış için verilen mücadeleyi sürekli kılmak başta sosyalist ülkeler topluluğu olmak üzere tüm ilerici güçlerin önemli görevlerinden birisi. Çünkü barış sürekli bir mücadelenin sonucu sağlanabiliyor. Bu mücadelede duraklamalar, barış alanında tüm kazanımları tehlikeye düşürebiliyor.

Amerikan emperyalizminin Avrupa'ya yeniden silahlandırma, NATO ülkelerine nükleer başlıklı Pershing ve Cruise füzelerini yerleştirme çabaları karşısında dünya barış güçlerine yenider önemli görevler düşüyor. Emperyalizmin, barış güçleri önündeki son yeniigisi bilindiği gibi insanlık dışı nötron bombası konusunda olmuştur. ABD emperyalizminin sözcülüğünü yapan ünlü Time dergisi, Başkan Carter'ın, «Avrupa'da kitleleri ayağa kaldıran ve komünistler tarafından desteklenen bir kampanya sonucunda» nötron bombasının yapımından şimdilik vazgeçtiğini yazıyor. Anlaşılan,

emperyalizm barış mücadelesinin bu aşamasında uğradığı son yenilginin acısını çıkartmak istiyor.

Nötron bombasının Avrupa ülkelerinde mevzilenmesi konusunda, ABD'nin Avrupa'daki en yakın müttefiki ve sözcüsü Federal Almanya bile açıkça bu insanlık dışı silah yanında tavır alamamıştı. Ama nükleer başlıklı, orta menzilli Pershing ve Cruise füzeleri konusunda Federal Almanya'nın tutumu açık. Sosyalist ülkelere yönelik bu füzeler başka NATO ülkelerinde de mevzifendirilirse Federal Almanya bunların kendi topraklarına da yerleştirilmesine izin verecek.

Nükleer füzelerin Avrupa ülkelerine yerleştirilmesi planları ortaya çıkar çıkmaz, ilerici kamuoyunda barış mücadelesi başladı. İngiltere, Federal Almanya, Belçika, Hollanda, İtalya, Fransa, Kanada ve Japonya'da büyük mitingler yapıldı. Ekim ayı içinde Belçika'da

ÖNEMLİ DUYURU!

15-16 Aralık'da Ankara'da yapılacak İl Temsilcileri Toplantısı 12-13 Ocak tarihine ertelendi.

Çalışma Ekiplerinden başlayarak hazırlanan raporların kapsamı ve içeriği Genel Merkez'de daha yoğun bir çalışmayı gerektiriyor. Genel Başkan, Behice Baxarı da Aralık ayı içerisinde Bulgaristan Kadın Hareketi Komitesi'nin konuğu olarak yurt dışında bulunacak. Bu durumda yeni bir değerlendirme yapılarak İl Temsilcileri Toplantısı ertelendi.

İl Yönetim Kurullarımız raporlarını daha önce belirlenen süre içinde Merkez'e ulaştırılacaklar. İl raporlarıyla birlikte, süresi içinde ulaştırılamamış ilçe ve ekip raporları da gönderilecek, bu raporlar da MYK'nun değerlendirmesi içine alınacaktır.

Avrupa Barış Forumu'na 27 ülkeden ve 20 kadar ileri örgütten 300'den çok temsilci katıldı. Madrid valisi Tierno Galvan'dan, Belçika Devlet Bakanı Jos van Eynde'ye, SSCB Yüksek Şurası Başkanı Aleksey Şitkov'dan Fransız Parlamentosu eski Başkanı Edgar Faure'ye kadar farklı siyasal konulardaki kişilerin katıldığı bu toplantıda kabul edilen raporlardan birisinde şöyle denilmektedir:

«Avrupa, tarihinin yeni bir dönüm noktasındadır. Getirdiği tehlikeler giderek daha çok açığa çıkan silahlanma yarışının yeni evresi, detente'in güçlüğü elde edilen sonuçlarını etkisiz kılabilir.»

Bir zamanlar Avrupa'daki NATO Müttefik Kuvvetleri Komutan Yardımcılığı görevini yürüten, daha sonra da barış hareketine katılan İtalyan General Nino Pasti de toplantıda konuştu. General Pasti belgelere dayanarak, ABD'nin Avrupa'ya nükleer füzelerini yerleştirmek için gösterdiği gerekenin ne denli yuvarlama olduğunu kanıtladı. Pasti, Pentagon generallerinin Sovyetler'in SS-20 füzelerine karşı geliştirildiğini ileri sürdükları Pershing ve Cruise füzelerinin, SS-20'lerin daha söz konusu olmadığı bir dönemde planlandıklarını açıkladı.

Forum'da yeni füzelerin Avrupa ülkelerine yerleştirilmemesi için ileri ci kamuoyunun bir baskı unsuru olarak ne ölçüde ve nasıl kullanılabileceği üzerinde de duruldu.

Öte yandan Federal Almanya'da 21 askerî garnizondan 100'den fazla asker, Savunma Bakanı Hans Apel'e bir mektup göndererek, Pershing ve Cruise füzelerinin ülkelerine yerleştirilmesine karşı çıktılar.

Sovyet Barış Komitesi ise toplantısında tüm dünya barışseverlerinin Birleşmiş Milletler 34. Genel Kurul'u'nun Avrupa'da silahlanma yarışının sona erdirilmesi için karar almasını istedi.

Aralık ayında NATO Savunma ve Dışişleri bakanlarının toplantısı yapıldı ancak dünya barış güçlerinin mücadelesi yükselecek. Daha birçok forum, toplantı, miting ve gösteri yapılacak.

Ancak barış salt bu gösteriler ve ileri ci kamuoyunun baskıları ile sağlanmıyor. Barış sürekli kılın mücadelede dünya sosyalist sisteminin belirleyici işlevi kimsenin yadsıyamayacağı ölçüde büyük. Bu işlevi anlayabilmek için barışın statik, öznel bir kavram olmadığını, dünyanın bugünkü koşulları için

de hassas siyasal dengelere bağlı kesinlikle nesnel bir gerçeklik olduğunu görmek gerekir. Bu sürekli mücadelede emperyalizm, dünyada barış alanlarının tulabilmesi, savaş tehdidinin insanların bilincinden çıkarılmaması için elinden geleni yaparken, sosyalist sistem de bunların tam aksini için çalışıyor.

Ancak sürekli barış mücadelesinin şu ya da bu tarafın özel niyetlerine bağlı bir olgu olmadığını bu noktada gözden kaçırmamak gerekli. Sürekli barış mücadelesinin nesnel bir gerçeklik oluşu, dünyada sosyalist sistem ile emperyalizm arasındaki dengenin yalnızca siyasal ve askerî alanda değil, toplum yaşamının her alanında değişmiş olmasının ileri geliyor. İşte bu nedenden ötürü burjuva ideolojisinin kuramcıları sosyalist sistemin ortaya koyduğu 'detente' politikası karşısında somut bir alması-ğı ileri sürüyorlar ve yalnızca 'detente' politikasının özünü gözlerden uzak tutup, şu ya da bu biçimde çarpıtarak ileri çalışıyorlar. Dünya sosyalist sisteminin, tüm ileri ci güçlerce de desteklenen barış politikasının alması-ğı gerçekten de yok. Ya barış politikası sürdürülecek, ya da insanlığın sonu demek olan nükleer bir felaket dünyanın üzerine çökecek. Barış politikasının nesnel gerçekliğinin kaynağı bu.

II. Dünya Savaşı'nı izleyen yıllar ile 1970'li yılları karşılaştığımızda bu nesnel gerçeklik daha bir açıklıkta ortaya çıkıyor. II. Dünya Savaşı sonrasındaki yıllarda da dünya sosyalist sistemi ile emperyalizm arasındaki gerginliklerin azaldığı dönemler olmuş, ama bunlar uzun süreli, istikrarlı bir politik yapıya yol açamamışlardı. Her yumaşma döneminin ardından bir Kore Savaşı gibi, bir Vietnam Savaşı gibi, bir Küba bunalımı gibi gerginliklerin derinleştiği, dünyanın savaş eşliğine geldiği bunalımlar yaşanmıştı. Bugün, sosyalizmin her alanında gösterdiği başarılarının ve gücünün sonucu, emperyalizm tüm olumsuz politikalarına rağmen barış politikası geriyi döndürülemez başarılar kazanıyor.

Emperyalizmin ideologlarının 'detente' çarpıtma çabaları da bundan. Bunlar diyorlar ki, 'detente' Sovyetler Birliği ile ABD arasında bir anlayıştır, 'detente'in ulusal kurtuluş hareketlerini ve genel olarak anti-emperyalist mücadeleyi sınırlaması gerekir, dünya sosyalist sistemi bu tür hareketleri desteklememlidir.

Oysa dünya sosyalist sisteminin ba-

şır politikası sınıf mücadelesini yasaklamayı ortadan kaldırmayı amaçlamamaktadır. Tam tersine, barış politikası etkinlik kazandıkcı, ulusal kurtuluş hareketleri, demokrasi mücadelesi için genişlemesi, gerginliklerin canlı tutulmuş koşullar yaratılmış olmaktadır dünyamızda. Bu yüzden sosyalizmin her kazanımı, her başarısı sürekli barış mücadelesinin mevzilerini gücendirmektedir. Bu yüzden 'detente' Sovyetler Birliği ve ABD arasında bir anlayış olarak görülemez.

Dünyada kalıcı ve sürekli barış emperyalizmin, tekeli sermayenin ve gericiğin baş düşmanıdır. Çünkü emperyalizmi, gericiği, tekeli sermayeyi besleyen savaş hazırlıkları için harcanan milyarlarca dolar, insanlar arasında düşmanlıkları ve gerginlikleri artıran savaş ideolojisidir.

Ne var ki, kitleler artık giderek artan bir hızla uyanmaktadır. Askerî paktların, silahlanma için harcanan milyarların, düşmanca ideolojilerin ardında ne ler yattığını giderek daha açık görmekte-lerdir. Kitlelerin barış mücadelesine aktif olarak katılmalarının nedeni budur. Dünya sosyalist sisteminin gücü arttıkça, kitleler barış mücadelesini yükselttikçe insanlık için güzel günler daha bir yaklaşıncı, kana susamış emperyalizmin bunalımı artacak ve bir daha gelmemek üzere tarih sahnesinden çekilecektir.

ABD'nin NATO üyesi Avrupa ülkelerine orta menzilli Pershing-2 ve Cruise füzelerini yerleştirme kararı üzerine Dünya Barış Konseyi'nin başlattığı uluslararası eylem kampanyası, tüm dünyada barış güçlerinde yürütülmüş.

Türkiye'de de tüm barış güçlerini ve barışseverleri hareketle geçen bu kampanya «ÖLÜM FÜZELERINE HAYIR!» adıyla yürütülmüş. Barış Derneği, TSIP ve Partimiz temsilcilerinin oluşan komite tarafından ortaklaşa planlanan ve örgütlenen eylemler, sendikaların, meslek ve kitle örgütlerinin de geniş desteğini sağladı.

Türkiye'de merkezi olarak yapılan planlama gereğince, 24 Kasım tarihinde İzmir'de yürüyüş ve miting yapıldı. Beş bin aşkın kişinin katıldığı bu yürüyüş Partimiz etkin olarak katıldı. Mitingde Barış Derneği ve TSIP temsilcileri ile Merkez Yürütme Kurulumuz üyesi ve İzmir İl Başkanı Vedat Pekel arkadaşımız birer konuşma yaptılar. 25 Kasım'da Bursa'da kapalı salon toplantısı yapıldı. 27 Kasım tarihinde Ankara'da sempozyum ve Eskişehir'de kapalı salon toplantısından sonra 29 Kasım'da İstanbul-Tepebaşı

Hükümet Programı İşçi ve Emekçileri Sındırmayı Amaçlamaktadır

Demirel'in okuduğu hükümet programı üzerine Genel Başkan Behice Baran'ın yaptığı açıklama. (21.11.1979)

Ülkemizin ekonomik, sosyal sorunlarına çözüm getirme açısından Demirel'in sunduğu hükümet programı ciddiyetten yakınen bir belgedir. Akla gelen gelmeyen inili ulaklı bir sürü vaatler değişik güzel bir sırayla arka arkaya sıralanmıştır. Enflasyonun önlenmesinden, yatırımların yapılmasından, kalkınma hızının yükseltmesinden ve bölgesel arası dengeli kalkınmadan, benzin, tütün, yemliklik yağ ve benzeri yakıtın giderilmesine, kimsesiz dullara maaş bağlanmasına, balıkçı barmakları yapımına, trafik sorununun çözümü ve renkli televizyona kadar Demirel'in vaatleri icinde yok yoktur. Aralarında önemli konular da bulunan bu vaatler birbirinden kopuk olarak birer ileri cümle ile geliştirilmiştir. Bu işler nasıl başarılacaktır, para kaynakları nereden bulunacaktır? Bu konuda ne bir ses, ne bir nefes.

Amma ekonomiyi ilişkin sokakları tasarılar ve demokratik hak ve özgürlükleri ilişkin kısıtlamalar açısından hükümet programı ciddi tehlikeleri kapsamaktadır. Ekonominin işleyişindeki arz ve talep konusunun egemenliğinin sağlanacağına birden fazla defa işaret edilmiştir, devletin ekonomiyi müdahalesine karşı çıkmaktadır. Bu demektir ki emperyalizme bağımlı geri Türkiye kapitalizminin ekonomik anarşisi daha da artacak, ekonomi, yerli ve yabancı tekelin talanına açılmaya devam edecektir.

Diğer çok önemli bir nokta, 4. Beş Yıllık Kalkınma Planının yabancı sermaye çevrelerinin ve yerli büyük sermayenin ısrarlı istekleri doğrultusunda değiştirilmiştir. Uluslararası Para Fonu (IMF)nin taleplerine boyun eğen Ecevit hükümeti Ekonomiyi Güçlendirme Programı'nı oluşturup yürürlüğe koyarak 4. Beş Yıllık Kalkınma Planı'nı ve 1979 Programı'nı rafa kaldırmış, ama yine de dış ve iç sermaye çev-

relerini tatmin edememiştir. Şimdi Demirel hükümeti sayısında Plan, yabancısı ve yerli özel sektörün yararına, «özel sektöre» daha ağırlık verilerek değiştirilmiştir.

Yabancı sermayenin ve tekelilerin şimdiki kadar işteyip de tam göremedikleri bir «ferahlığa» kavuşacakları da hükümet programından anlaşılacaktır. Demirel «yabancı sermaye akışını yavaşlatan veya durduran bürokratik engelleri kaldırmak kararından söz ediyor. Yabancı sermaye konusunda çok müsamahalı bir kanun olarak tanımlanan Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanununun yabancı sermayeyi ve onun yerli iş ortaklarını memnun etmeye vemediği biliniyordu. Şimdi Demirel «bürokratik engelleri kaldırarak» kapıları yabancı sermayeye onun istediği kadar ve kayıtsız şartsız açacaktır. Türkiye'de «her çareye başvuru», karada, denizde petrol aramaaya koymayı gerekli gören Demirel «Bu hedefe ulaşmak için cari mevzuatın ve uygulamanın cesaretle değiştirilmesi ihtetine gidilecektir» diyor. Bunun da anlamı, petrol tekelilerine en elverişli şartlarla Türkiye topraklarında ve denizlerinde çalışma imkânlarının verileceğidir. ABD ile ilişkilerde «karşılıklı taahhütlere sadık kalmayı» esas alan program ile Demirel hükümeti, öte yandan NATO ve AET'ye bağımlılığı sürdürmektedir.

Kırsal bölgelere ilişkin olarak hükümet programı, «köy kalkınmasında milli, hür ve demokratik kooperatiftliği güçlü bir vasıta olarak» görüyor ve bunların teşvik ve takviyesi edilmesini söylüyor. «Milli, hür, demokratik kooperatiftlik», eskiden olduğu ve bugüne kadar süregelirdiği gibi kooperatiflerin, yerel ağaların, eşrafın, güçlü kişilerin ve ailelerin kontrolünde ve onların çıkarlarına işletilmek üzere almış ve onları gelişen demokratik kooperatiftlik hareketinin önlenmesinden başka bir amaçla gelmiyor. Yine kırsal bölgede «kendini adına ve hesabına çalışan çiftçilerin en kısa zamanda

Barış İçin Eylem Birliği Ölüm Füzelerine Hayır!

kapalı salon toplantısı yapıldı. Siyasetimiz altında bulunan Ankara ve İstanbul illerindeki toplantılardan gerekli yasal işlemleri Partimiz tarafından yapıldı.

Kampanya süresince NATO Karargahına, ABD füzelerini protesto eden posta kartları gönderilmektedir.

Partimiz gerek doğrudan eylem çalışmalarında, gerekse kampanyanın geniş kamuoyuna sunulmasında yoğun bir şekilde görev almış ve bu görevlerini aksatmadan büyük bir özveri ile yerine getirmektedir.

Genel Başkan Behice Baran'ın, «4 Kasım tarihinde, Pershing-2 ve Cruise füzelerinin Avrupa'da NATO ülkelerine yerleştirilmesini bocalarına karşı çıkan demeci söyledi:

«ABD, 'Avrupa'daki taktik nükleer silahların modernleştirilmesi' adı altında Pershing-2 ve Cruise füzelerini Avrupa'daki NATO ülkelerine yerleştirmek istemektedir.

«Sovyetler Birliği'nin Avrupa'daki silahları ve asker sayısını azaltma yolundaki önerisine karşı ABD, Aralık ayında yapılacak NATO bakanlar toplantısında yeni nükleer silahların Avrupa ül-

ketlerine yerleştirilmesini karara bağlamak istemektedir.

«Yeni füzelerin Avrupa'ya yerleştirilmesi konusunda Amerika'nın ısrarı, uluslararası yumaşmaya, silahsızlanmaya karşı izlediği savaş kıstırcı politikasının yeni bir belirtisidir. ABD'nin, 100 milyar doları olarak karşılığında satacağı bu silahları, Avrupa'nın NATO üyesi ülkelerine baskı ve dayatmalarla kabul ettirmeye çalışacaktır.

«İşte bu noktada Türkiye ön plana çıkıyor. Federal Almanya'nın, füzelerin kendii ülkesine yerleştirilmesi için bir ükeye daha yerleştirilmesi şartını koşması üzerine Türkiye gündeme giriyor.

«Bu füzeler hem Türkiye'nin, hem bölgenin güvenliği ve barış içinde yaşamaya izin oluncak bir tehdit oluşturacaktır. Bu füzelerin topraklarımızda yerleştirilmesinin kabulü, vatan satıcılığından başka bir şey değildir.

«Bu füzelerin Türkiye'ye yerleştirilmesinin reddi, demokratik güçlerin, anti-emperyalist mücadelesinin güncel ve ivedi hedefidir.

«Bütün barışçı güçler seslerini yükseltmeli, yeni nükleer füzelerin ülkemize ve kıtamıza yerleştirilmesini önlemelidir.»

soyuz! güvenlik hakkında» Kavuştufulacakları programda vaadediliyor da, tamim işlemlerinden, villatın tıkmaya beklenen Tarım İş Kanununda hiç söz edilmemiş. Hükümet programı her alanda geçekten «her teşebbüsü» ve özellikle de tekelari, tekeli büyük sermayeyi ve sadece onu destekliyor. İşçileri yalnızca, «sermaye ile denge kurma» açısından dikkate alıyor.

Hükümet programı demokratik hak ve özgürlüklere ciddi tehditler içeriyor. Hükümet ülkede «evkafkade halisin var olduğu görüşüyle, «Fevkâlâde Hailer Kanunu» çıkarmayı öngörüyor. Bu kanun, Programın deyişle, «idareye fevkalâde tedbirler alma imkânını sağlayacaktır. Bu arada siyasetimiz de «hicbir müdahale olmaksızın» geliştirilerek devam edecektir. Ayrıca Devlet Güvenlik Mahkemeleri Kanunu çıkartılacak, Ceza ve Usul Kanunları, özellikle toplu suç ve mesuliyet fikrini de öngörecek şekilde değiştirilecektir. Bu son değişikliklik, hukukun temel ilkelerinden olan «suçun ve cezanın gahişliliği» ilkesini ortadan kaldırmış olacaktır. Ayrıca, «ödenen bir sözleşme» olduğu gibi, «Bendikolar Kanunu, Dernekler Kanunu, Toplantı ve Gösteri Yürütme Kanunu, İller Kanunu, Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu ve benzerleri» daha da kısıtlayıcı ve baskıcı olma yönünde değiştirilecektir. Bunların yapımını denetleyici olarak, Hükümet programında yeni olan, sendika, dernek, meslek kuruluşları yasaları, siyasal partilerin de baş hedefi olmaktadır. Program, «Anayasa'nın kapalı olduğu ceyvanları gaye alan Parti olamaz» diyor. Anayasa'nın ne yeri açık, ne yeri kapalı olduğu subjektif yorumlarla değişebilir, 1960'larda Cumhurbaşkanı'nın «Anayasa Sistemine kapalıdır» gibi bir iddii bile ortaya atılmış ve bunun tartışıldığı hatırlanıyor. Programdaki bu cümlelerin sol partiler ve kuruluşlar için taşıdığı tehdit daha da açıklığa kavuşur.

Bütün bu anti-demokratik baskıcı önlemler için ne mal güvenliği sağlamak gerekçesiyle öngörülüyor öneiriyor. Öyle orada, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi kitleleri, demokratik toplumsal mücadeleleri baskı altına almak, sürdürmek; bunalımın faturasını ve kemeriyle sınıma politikasını onlara zorla kabul ettirmek, yerli ve yabancı sermayenin çıkarlarını zorluklarla karşılamadan büyüktebimelerin sağlamaktır.

Kıscaksız Hükümet, «Türk-İslâm medeniyeti», «yurt içindeki ve dışındaki Türk varlığı» gibi kavramlarla faşist hareketin ülkemizde dayandığı irkçularcı ideolojilerin derin izlerini taşıyan Programında birliktliği üzere «Devletin güven ve ciddiyetini» vahşin vatandaşlara hissettirmeye kararlıdır. Türkiye'de çok parti ve parlamenter parlamen, «hürriyetçi demokrasi» görünümü bir baskı yönetimi amaçlanmaktadır. Ama bu girişimlet uzun süre sürdüremeyeceklerdir. Baskı ve cebrile zorla, bir gün göçüp girmeye, politik sahneden silinmeye mahkumdur. Bir, ülkenin temel sorunları görelil olarak bile, çözüm şöyle dursun, terahhige kavuşacağı olacaktır. İki, Türkiye'nin ileri ci, demokratik güçleri baskıcı yönetime olanak veremeyecektir. Baskıcı zorla rejim, İnan, Nika-ragud ve Brezilya'da aralı arada yıkıldığı gibi Türkiye'de de tutunamayacaktır.

Tam ileri ci, demokratik güçleri için görevler beklemektedir. Bu görevlerin yerine getirilmesinde bilimsel sosyalistlerin, sosyal demokratların, tam yurtsever güçlerin birleşik hareketinin geliştirilip güçlendirilmesi belirleyici rol oynayacaktır.

Partimiz Türkiye İşçi Partisi bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda, demokratik mezu-lerden bir adım gerilemeden mücadeleye devam edecektir.

Onurlu Görev Bizi

ve Mücadeleler Bekliyor

Genel Başkan Behice Boran'ın Dünya Gençlik Haftası dolayısıyla Genç Öncü'nün İzmir'de düzenlediği toplantıda yaptığı konuşmanın geniş bir özeti sunuyoruz.

Gençlik hep, toplumun geleceğinin mirasçısı, sahibi olarak tanımlanır, övülür. Düzenli sürdürülecek, milleti, vatani, cumhuriyeti «ilelebet payidar» edecek odur. Burjuva politikacılar ve ideologlar gençliğe soyut düzeyde genel edemler düzerek ondan düzene bağlılık, fedakarlık isterler. Aslında düzenden —kapitalizmin— hiç sözü edilmez, her şey gençliğin idealistliği, vatani, millet sevgisinin yüceliği çerçevesinde söylenir.

Gençlik ebette toplumun geleceğinin ematçısı ve mirasçısıdır. Yeni kuşaklar birbiri ardına gelirse, toplum sona erer; bu tartışılmaya gerek duyulmayacak kadar açık bir gerçek. Ama gençlik, geleceği beklemeyen, bugünden önemli toplumsal bir güçtür. Sosyalist ülkelerde gençlik toplumun daha ileri aşamaları doğru gelişmesinde önemli işlevi olan bir güçtür. Kapitalist toplumlarda ise gençlik sınıf mücadelesinde taraf tutan, yer alan bir toplumsal güçtür ve bağımlı sınıfa göre de ilerici, ya da tutucu, hatta gerici bir işlev görür.

Denebilir ki gençlik özünde ilerici bir nitelik taşır. Varolan toplumsal değerler teslimine içine iyice yerleşmiş, özümsemiş, kemikleşmiş olmadığı için, daha diri ve dinamik bir kişilik yapısı taşıdığı için ve genel olarak genç kuşaklar değişime, yeniliklere yası kuşaklardan daha açıktırlar. Ayrıca, kişilikleri yası kuşakların gençlik dönemindekinden daha değişik yeni koşullar altında biçimlendiğinden, bu nedenle de çağın gelişmelerinin daha çok etkisinde ve onlara daha yakındırlar.

Ama bu belirttiğim noktalar gençlik için bütününde ve genelleme doğrudur. Somuta ve ayrıntılara indigimizde, sınıfı toplumun sınıfsal damgasını gençlik üzerine de bastığını görürüz. Kapitalizmin bunalımı, olumsuzlukları gençlik için de yansır. Bunun için gençlik konusunu ve sorunlarını sınıf çerçevesi içinde ve kapitalizmin bugünkü koşulları ışığında ele almak gerekir.

Gençlik içinde gözde çarpan birinci ayrım öğrenci gençlik, çalışan gençlik ayrımıdır. Kuskusuz öğrenci gençlik içinde gittikçe artan sayılarıyla geçimi için çalışarak öğrenim yapan gençler de vardır. Ama bunlarda da, sanırım, öğrenci olma niteliği daha ağır basar; çalıştıkları iş ikinci, yardımcı bir uğraştır. Öğrenci gençlik—çalışan gençlik ayrımı temel bir sınıfsal ayrıma dayanır. Yüksek öğrenim gençliği, genelde, orta ve küçük burjuva sınıflardanadır. Üretim dışıdır. İşçi, yoksul köylü kökenli olsalar azınlıkta ve bunlar daha çok çalışan öğrenciler kesimini oluştururlar.

Gençlikten ve gençlik örgüt ve hareketlerinden söz edildiğinde genellikle öğrenci gençlik ve onun örgütleniş ve eylemleri kastedilir. Özellikle kapitalist ülkelerde bu böyledir. Sanayi, ticaret, hizmetler ve tarımda çalışan gençler o kesimlerdeki işgücünün bütünü içinde sayılır, o bütünden ayırt edilmezler. Oysa o kesimlerde çalışan genç işçi ve emekçilerin gençler olarak özgün sorunları, ihtiyaçları ve istekleri vardır. Ancak sosyalist ülkelerde, kapitalist ülkelerde de bilimsel sosyalist anlayıştaki örgütlenmelerde gençlik, öğrenci olanı olmayı ile bir bütün olarak ele alınır. Biz de öyle alıyoruz; Türkiye İşçi Partisi de, Genç-Öncü de öyle alıyor.

Bununla beraber kabul etmek gerekir ki, ülkemizde en örgütlü ve hareketli olan gençlik, öğrenci kesimi, özellikle de yüksek öğrenim kesimindedir. Böyle olması da doğaldır. Başlıca uğraşları bilgi edinme ve düşünce alanında çalışmalar yapmak olan ve bu alanlarda sahip bulunan, genç aydınlar durumundaki öğrenciler ebetteki toplumsal ve pratik sorunlara ilgilenebilir ve uğraşmaya diğer gençlik kesimlerinden daha açıktırlar. Çokluğa üretim sürecinin dışında olmaları, günlük geçimlerini sağlamakla uğraşmamaları da onların politik, sosyal konularla ilgilenebilmelerini ve uğraşabilmelerini kolaylaştırılmaktadır. Bu nedenlerle de yüksek öğrenim gençliği köyde, kentte çalışan gençliğin bilinçlenmesine ve örgütlenmesine yardımcı olmakla yükümlüdür. Öte yandan köyde, kentte çalışan gençlikle birlikte örgütsel ve ideolojik çalışmalar yürütmek, onlarla kaynaşmak da öğrenci gençliğe, onu öğrenim dışı toplum yaşamı ve sorunlarıyla karşı karşıya getirecek, çok şeyler öğretebilir, deneyimler kazandırabilir. Nasıl bilimsel sosyalist aydınların pasif ve tek taraflı bir öğretilme süreciyle işçilere «bilinç götürme»leri söz konusu değilse, gençlik kesiminde de öğrenci gençliğin çalışan köylü, kentli gençliği tek taraflı bir ideolojik işleme ile bilinçlendirilmesi söz konusu değildir. Gerçek ve sağlam bilinçlendirme ve bilinçlenme örgütlü çalışma ve karşılıklı etkilenme süreci içinde oluşur ve gelişir.

GENÇLİĞİN ÖRGÜTLENMESİ

Kırdı ve kentte, öğrenci ve çalışan gençliğin bir bütün olarak örgütlenmesi için bilinçlendirilmesi gerekir ve ivedi bir görev olarak önümüzdedir. Güncel ve ivedidir çünkü dünyada ve yurdumuzda sınıf mücadelesi gün günden yoğunlaşmakta, keskinleşmektedir. Kapitalist dünya ve ülkeler yeni bir toplumun doğum sancılarını içindedirler. Yeni toplumu doğuracak temel, öncü güç işçi sınıfı olmakla beraber, işçi sınıfı bu işte tek başına değildir. Bir toplumsal güçler ittifakı içinde, onun basını çekmek işlevini yapar. Bu toplumsal ittifak içinde bilimsel ve örgütlü gençlik önemli bir güçtür. Bilinçli ve örgütlü gençlik, dinamik, etkin bir güç olabildiği için-

dir ki, onu, bütünlüğünü koruyarak, işçi sınıfının bilimsel sosyalist politik hareketi doğrultusunda bilinçlendirerek ve örgütlenmekle güncel olan ivedi sorundur.

Yalnızca genel olarak toplum ve toplumsal gelişme açısından değil, gençliğin kendisi bakımından da bilinçlenme ve örgütlenme güncel olan ivedi maddesi olmaktadır, çünkü toplumsal sorunların gençliğe özgü yanları da bulunmaktadır. Genel sömürünün yanında bir de genç işgücünün ek sömürüsü vardır. Genel anti-demokratik baskılar yanı sıra bir de gençliğe yönelik özgü baskılar vardır, okulda ve ailede. Bir toplumsal afet olan işsizlik gençliği özellikle etkilemektedir. Yüksek öğretim mezunu diplomalı gençler işsiz ordusunun önemli bir bölümünü oluşturmaktadır. Dünyada barış ve savaş sorunları en başta gençliğin geleceğini ilgilendirmektedir. Gençliğin isteği ve temel çıkarları dünya barışınıdır; gençliğe bütümlü tehlike ise nükleer savaşlardır. Gençler sırf kendi hak, özgürlük, güvenlik ve çıkarları açısından da toplumsal mücadeleye vermek, bu mücadeleyi etkin, başarılı biçimde yürütmek için de doğru bilince erişmek ve örgütlenmek durumundadır.

Gençlik kitlesi genç olmanın ötesinde eşitlerden olmadıkları, kendi içinde ayrıştığı için bu üç kesimlerin özgün sorunlarıyla da ilgilenecek ve uğraşmak gerekir. Kir, kente, öğrenci, çalışan gençliğin her birinin kendi özgün konu ve sorunları vardır. Bunlarla ilgilenebilir ve uğraşmadan örgütlenme ve bilinçlendirme olmaz; bir ölçüde olsa bile bu, sağlam temellere oturmaz, doğru ve sağlıklı bir örgütlenme ve bilinçlendirme olmaz.

Esefle söylemek gerekir ki, bugün yanlış, sağlıksız bilinçlendirme ve örgütlenme öğrenci olan ve olmayan gençlerimiz büyük ölçüde sarıştırdı. Bir yandan, burjuva ve küçük burjuva kökenli olmaları öğrenci gençliği işçi sınıfının politik hareketinden kopuk, sözde devrimci, maceracı uçlara savrulmaya yakın kılmağa ve bugün böyle bir savrulma vardır. Öte yandan, kasabalarda, büyük kentlerin kenar mahallelerinde, hatta köylerde okulu bırakmış, yase iliseye, üniversiteye girememiş, çalışacak bir iş de bulamamış gençlerin sayısı hayli kabarık. Bunlar çoğunlukla dar gelirli ailelerin çocuklarıdır.

Maocular ve çeşitli goşist akımlar bunlarla el amışlar, yanlış ve sağlıksız bir bilinçlemeye yol açmışlardır. Toplumsal köklerden kopuştan ötürü bu gençlerin yarı lumpen veya lumpenleşmiş eğilimi oluşları, onları, bu sapağın akımları için elverişli bir alan haline getirmektedir. Daha kötüsü, aynı gençlik kesimi faşist akım ve örgütlenmeler yem olmaktadır, saldırı ve cinayet sebeplerininin malzemesi olarak kullanılmaya durumuna düşmektedirler. Bunlar faşist hareketin «milliyetçi toplumculuk» adı altında yürütülen, yalancı sosyalist, sosyal adaletçi sloganlarla bezenmiş propagandaının tuzağına düşürülmektedir ve ilerici, solculara karşı silahlı vur-

rucu güç haline dönüştürülmektedir. Genç-Öncü'nün önündeki başta gelen hedef ve görevlerden biri de gençlik içinde hem sol sapağın akımları, hem de faşist hareketle mücadele etmektir.

GENÇLİĞİN SOMUT SORUNLARINDAN HAREKET

Gençliğin bütünü ve kesimlerinin özgün, somut sorunlarıyla ilgilenecek, bu uğurda mücadele etmek üç nedenle gereklidir. (Gençlik için olduğu kadar diğer toplumsal kesimler için de bu doğrudur). Birincisi, bu sömürücü, baskıcı düzen içinde dahi insanların olabildiğince demokratik hak ve özgürlüklerine, insanca yaşama olanaklarına kavuşturulabilmesi istenilecek bir hedeftir. İşsizliğin, açlığın, bilgisizliğin, yoksulluğun, ezilmişliğin ilericisi, yüceltici bir yanı yoktur.

İkincisi, insanlar ancak yaşamsal sorun ve ihtiyaçlarından yakalıyarak örgütlü toplumsal mücadeleye sokmak ve mücadeleyi geliştirmek olanağı vardır. Güncel, somut sorunların niteliğini ve çözüm yollarını araştırılmasından başlayarak, o doğrultuda mücadeleye girerek adım adım en teorik sorun ve çözümleme kadar varılabilir. Kısa vadeli ekonomik çıkarlar için mücadele uzun vadeli politik hedefler için mücadeleye dönüşebilir. Canlı, somut gerçeklikten, örgütlü etkin mücadeleden kopuk bir bilinçlendirme ve bilinçlenme kitabı veya kulaktan dolma, bunun için de dayanaksız ve sağlıksız olur.

Üçüncüsü, yarı bugünden kurulu. Bugünün hedefleri için verilen mücadele ve elde edilen kazanımların yarı mücadele ve kazanımlara yolu açar. Mücadele zaman içinde gelişen ve yeni aşamalara ulaşan bir süreçtir.

Kısaca özetlediğim bu üç nedenden ötürü güncel, kısa vadeli, özgün sorunlara, ihtiyaçlara, hedeflere önem veririz. Bunlar asla ihmal edilmeye gelmez. Bunu altını çizerek belirttikten sonra, şunu da aynı önemle belirtmeliyim ki, somut, güncel, kısa vadeli sorun ve ihtiyaçlara ilgilenebilir, çözümleri için mücadele verilir ama asla bu çeşit sorun ve çözümlere takılıp kalınmaz, mücadele o düzeyde bırakılmaz. Hedef, olabildiğince en yüksek düzeyde bilinçlenme, örgütlenme ve mücadeledir. Ancak o hedefte ve nitelikte bir mücadele ile son düzeyde erişilebilir ve kapitalizmin sosyalizme geçisi içeren bir düzen değişikliği ile sorunlar kökten ve kalıcı çözümlere kavuşturulabilir. Bu açıdan güncel, somut, kısa vadeli hedefler için mücadele ve bu volda başarılar elde etme, mücadelelerle kucağımızın, bağlar kurmanın ve bütünlüğümüzün yöntemidir. Örneğin, güncelin, somutun, özünün düzeyinde kitlelerle el ele tutuşacak ve böylece onları daha üst düzeyde bir bilinçlenmeye ve pratik hedeflere doğru yönlendirecektir.

BİLİM VE SANAT

Dünyanın ve ülkemizin gidişi ve koşulları

sınıfsal kitlelerin ve gençliğin politik bilinçlenme ve örgütlü mücadeleye gereğini ivedileştirmektedir. Daha önce de işaret ettiğim gibi gençliğin bir bölümü gerici, faşistlerin eline düşmüş, toplumsal ve politik gericiğin, faşist güçlerin baskı ve cinayet aleti haline gelmiştir, diğer bir bölümü solculuk adına sapkın akım ve örgütlerin etkisine girmiştir ki, burada ona da kısaca değinmek isterim: burjuva eğitimidir diye derslere, öğrenime boş vermek, buna koşut olarak, burjuva-yarınlar diye sanat, edebiyat, kültür mirasını da küçümseyip bir kenara itmek. Bu tavır yanlıştır. Eğitimin ideoloji ne denli egemen olsa da bilimsel bir öz vardır. Matematikte ve doğa bilimlerinde ideoloji ancak en yüksek düzeyde, bilimsel teorinin felsefe ile keskinliği noktada işe karşır, kendini belli eder. Bu yüksek teorik düzeyde ideolojik buluşma bir ölçüde deneysel alana da yansırabilir, ama bütününde ele alındığında, burjuva matematiği, fiziği, biyolojisi vb. ile sosyalist matematik, fizik, biyoloji vb. ayrımlı yoktur. Burjuva ideolojik etkiler toplum bilimlerinde çok daha ağırlıklı olarak etkisini gösterir. Bunları çok daha eleştirel açıdan, eleştirel bir yöntemle algılamak, değerlendirmek gerekir. Ama toplum bilimlerde dahi, özellikle bilimsel araştırmalar, deneyler alanında, yararlanılacak, doğru olan veriler, saptamalar vardır. İdeolojik kabuğu kırıp atarak gerçek özü yakalamak olanağıdır.

Buna koşut olarak sanat ve edebiyatta da zamanla yıpranmayan kalıcı bir öz vardır. Edebiyatta da içermek üzere en geniş anlamda sanat, gerçekliği yakalamanın, kavramanın, anlamlaştırmanın bir diğer yoludur. Öbür yolu bilimdir. Büyük sanat yapıtları gerçekliği kavramada ve anlamlandırılmada başarılarıyla öne çıkarlar. Örneğin ondokuzuncu yüzyılda burjuvazinin gelişimi ve sınıfsal nitelikleri büyük Fransız, İngiliz ve Alman romancılarının yapıtlarında izlenebilir. Sanatın bir de biçimi var, kullandığı teknikler var, bu alandaki kazanımlar da kalıcıdır ve sınıfsal ayrımlara aşabilir.

Denebilir ki, burjuva eğitiminin ve sanatının işe yaramaz ideolojik karışımın ayıklayıp yeniden değerlendirilmesini kalkmak niyetinde? Nive bu zahmet? Şunun için: hiç bir şey yoktan var edilmez. Proleter eğitimini, sanatını, kültürünü sıfırdan başlatarak yoktan var edecek değiliz. İşçi sınıfı ve işçi sınıfı partileri ülkelerinin ve insanlığın bilim ve kültür mirasına sahip çıkarlar, bu alanlarda gelişmelerin destekleyicisi ve yönlendiricisi olmaları onları yüklenirler. Tarihten süzülüp gelen kültürün ve eğitimin en iyi ürünlerini, en güçlü kazanımlarını bilimsel sosyalist açıdan ve sosyalist sistem koşullarında değerlendirip geliştirecek sosyalist kültür ve eğitimini yaratılmasına ve kurulmasına geçilir.

Eğitimin ve kültürün ihmal edilmeyecek değerlendirilmesinin bireysel açıdan bir nedeni

daha var. Bir meslek sahibi işek, toplumda mal veya hizmet üretiminde çalışıyor, bir sanayi dalında uğraş veriyorsa, işimizin ehli olmak durumundayız. Yeteneksizlik, beceriksizlik, bilgisizlik bilimsel sosyalistlerin nitelikleri arasında değildir.

Böyle genişçe bir açılım yaptıktan sonra yeniden politik bilinçlenme ve örgütlenme konusuna dönersek, diyebiliriz ki, esasen güncel ve ivedi olan bu sorun son gelişmelerle Türkiye'de daha da ivedilik kazanmıştır. Türkiye demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlanacağı, baskıların artacağı bir döneme yönelmektedir. Bu gidis CHP iktidarında kendini göstermiştir. Şimdi Demirel iktidarında, alınacağı açıklanan önlemlerle daha da yoğunlaşacağı, Başurulan dernek kapatılması ve dernek ve gazete yöneticilerinin tutuklanmaları bu anti-demokratik gidis şimdiden olumsuz ürünlerini vermeye başlamıştır. Demirel'in başbakanlık ettiği yeni dönemde örgütlü faşist odak ve yönlendirdiği faşist hareket daha rahat nefes alacak, devlet olanağına daha serbest ölçüde kullanacak, kısırtıma ve kurumlara daha da tırmadığıdır. Bu durumda demokratik güçlerin toparlanması, birleşik örgütlü gücü oluşturmaya daha da önem kazanmaktadır.

Kısa vadede tablo karantik görünümle birlikte, uzun vadede gerici ve faşizmin başarı şansı yoktur, çünkü gerici ve faşizmin kaynağı ve dayanacağı olan, emperyalizme bağlı olan kapitalist sistemin ve onun egemen sınıfı olan büyük, tekeli burjuvazinin uzun süre yaşama şansı yoktur. Gelecek gerici, faşizme, emperyalizme ve yerli kapitalizme kapalıdır. Bunlar dünya ve ülkemiz tarihinin silinmeye mahkumdurlar. Kapitalizm / sosyalizm mücadelesi dünya çapında verilmektedir. Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm kapitalist dünyanın bir çok ülkesinde sıcak bir sorun ve uğraştır. Gençliğin buna koşut mücadele hedef ve yöntemleri de evrenselidir. Gençlik hareketleri de enternasyonaldir, uluslararası birlik ve dayanışmayı içerir.

Bu nesnel tarihsel gidisi biz örneklendiren, örgütsel çalışmalarımızla hızlandırarak sürümlendireceğiz. Savaşlarımızı sıklaştıracacağız. Örgütümüzü derinlemesine ve genişlemesine geliştireceğiz. Örgüt disiplinini güçlendireceğiz, örgütlü çalışma ve mücadeleyi programlaştırmaya hızlandıracağız. Örgüt birimlerinin ideolojik düzeyini yükselteceğiz. Tüm gücümüzü parti olarak en geniş işçi ve emekçi kitlelere, Genç-Öncü olarak en geniş gençlik kesimlerini kapsayarak, onların örgütlü mücadeleye sokmaya yönelteceğiz. Bunlar, insana sevk ve heyecan veren onurlu hedeflerdir. Bunlar mutlaka gerçekleştirilecek, mutlaka başarıya, zafere ulaşacağız. Ne mutlu bize ki, böylesine onurlu görev ve mücadeleye bizi bekliyor, ne mutlu ki gelecek ellerimizde biçimleniyor.

Bir Silah Olarak Sanat

Burjuvazi ile işçi sınıfı arasındaki mücadele hayatın her alanına yansır. İşçi sınıfı kendi ideolojisini, kendi kültür ve sanatını üretirken insanlık tarihinin kültür birikiminden yararlanır, onun en ilerici, devrimci unsurlarını alır, kendi kültürünü üretir. Bu anlamda işçi sınıfı ideolojisi burjuva ideolojisiyle, eğitilmeden spora, ahlaktan sanata kadar hayatın her alanında çatışır. Toplumun temelindeki sınıfsal çelişkiler kültür-sanat alanında da yansır. Bu nedenle o alan da bir sınıf mücadelesi alanıdır. Bu mücadelelerin başarısına ulaşması için hayatın bütün alanlarına da örgütlü, disiplinli, yaratıcı çalışmalar yapılması ve bunların yığınların içinde sürdürülmesi tike edilmiştir.

Kitlelerle bağ kurmanın, Parti propagandasını etkin kılmanın bir yolu da, Parti söylemi-mize sanatın katılmasıdır. Geçtiğimiz seçimlerde sınırı da olsa bu tür bir çalışma Parti yaşamımıza girdi. Tiyatro, koro, folklor, film gibi sınıfsal çalışmalar propaganda-ajltasyonomuzda yer aldı.

Bu anlamda Kartal İlçesinin kültür-sanat alanında görevli bir çalışma ekibinin raporunun kısa bir özeti yayınıyoruz.

«Kültür ve sanat alanında örgütlü olarak kitlelere ulaşmak, giderek onların kendi örgütlü sesleri ile aramızda «bir tiyatro ürünü vermek»e çalıştık. Uzun masa başı tartışmalarından kaçındık. Başlangıçta tek silahlımız sağlıklı sınıfsal yapıydı. İşçiler adına bir şeyler yapmayı tasarlayan üretimden ve mücadeleden kopuk üç-beş «aydın» değil, sınıf mücadelesinin içinde yer alan partili işçilerdik.

Çoğunlukla fabrika işçisi arkadaşlardan oluşan oyun ekibinin, tiyatro ya da müzik deneyi yoktu, hatta hiç tiyatro seyretmemiş arkadaşlar bile vardı. Yararlanabildiğimiz tek somut kaynak işçi Kültür Derneği'nin yayınlarından Alman işçi sınıfının tiyatro alanındaki deneylerini yansıtan «İçli Tiyatroları - Ajltrop Toplumları» adlı yayınıydı.

Tiyatronun uzmanlık gerektiren görsel-estetik yönünün gerekliliğini yadsımak ama, ilk planda bunu iyi bir biçimde halledemeyeceğimizi bilerek doğru sınıfsal tavır ve doğrudan, açık anlatım ilkimiz oldu.

Seyirci karşısına çıkmaya hazır duruma geçince ilk sorun da ortaya çıktı; gösteri nerede, nasıl, kime, hangi seyirciyi yapıpcağıktık? Bu konuda seyirci örgütlemeye giriştik. Bir kır gezisi düzenledik. Deneyişliğimizin ve oşiri heyecanlanmanın sonucu eşya kutunımı, ezber gibi tekelî aksamların kolukluına rağmen, ekip açısınıın asıl kazanım, uzun süreli çalışmaların getirdiği yabancılaşmanın kırılması oldu. Kullandığımız Ajltrop tiyatro biçimi alışılmış tiyatroyun tersine şapşal kalıplardan uzak, serbest bir görünüm taşıyordu. Dil ve anlatımlıya sınıfsal açılarına kavuşturduğuna doğal olarak şaşırtıcı olabiliyordu. Bu ilk deneyimize 1 Mayıs eyleminin tarihîsel anlamıyla ilgili mücadelede çalışan bir propaganda-ajltasyon bölümü ekledik ve olumlu sonuçlarını gözledik. Kısa bir süre sonra tiyatro gösterilerimizin etkisizliği nitelik sıratması yapan hatta partiyi üye olma durumuna gelen sempoziyon arkadaşların olduğunu öğrendik. Böylece tiyatro çalışmamız, politik hareketimiz içinde sesini duyuruyor ve nasıl bir silah olabileceğini bu somut gelişmelerden hareketle ilca birimizde tartışılır hale getiriyordu.

Deneylerimizde sayısı arttıkça karşılaştığımız sorunların daha kolay çözer olduk. Oyunumuzla ilgili taleplerin yoğunluğu bu alanda yapılacak çalışmaların ne denli bir gereksinim olduğunu ortaya koydu.

Bu sırada gündeme gelen, bir çevre belediyesinin düzenlediği şenliği katılma boşurumuz olumlu karşılandı. Şenliğün yapıldığı yöre partimiz ve örgütlenmesi açısından önem taşıyan işçi nüfusunun yoğun olduğu bir alandı. Parti olarak alırsama zorluğu çekilen bu yöreye, kültür ve sanat silahlıya ulaşabileceğimizi ispatlandı. Her türlü engellemeye rağmen Yakaokul işçi ve emekçiler derneği sınıfsal tavır secebildi. İçli Sınıflar Acik Oturumun adı ajltrop tiyatro oyununa sınıfsal seyircisiyle en çokluğu bir biçimde dönüştü.

Kapalı salon gösterimlerinin yanısıra ilca örgütlenmeye kurulan bir ilşkî sonrası bir fabrikada işçilerin direnişine gittik. Gösteriyi direnişçi arkadaşlarla ilcae uyguladık. Sınıfsal seyircimizin potansiyeli karşılığı sağlıklı bir etkileşim sağlandı. İstekleri üzerine daha yoğun katılım sağlandı. Bir gösterimin daha gerçekleştirildi. Özellikle onların sorunlarıyla ilgili, ilker direnişine ilşkî belli ajltasyon bölümleri yerleştirildi. Direnis sırasında oyun ekibi yalnızca oyuncu değil seslendirme katılmadı, kişi kişi direnişçi arkadaşlarla konuştu, yöyleşti.

Seçim döneminde, ilca örgütümüz kahve toplantılarında sergilenmek üzere bir gösteri hazırlanmamız istedi. Oyun, yöredeki işçi ve emekçileri kahve toplantısına katmayı amaçlayacak, yanısıra konu edindiği belli meseleleri da kitleye aktaracaktı. Bu anlamda dil anlaşılır olacak, emekçilerin günlük konuşmalarından hareket edilecekti. Yine oyun kapalı kahve hacminden, pazar yerlerine, istasyonlardan, miting alanlarına dek her yere, her kopyula uyum sağlayabilecek dinamik bir yapı sağlanmalıydı. Oyun çağrı işlevini yerine getirdi, kimi kez kahve toplantıları miting alanına dönüştü. Arkasını istenen konuların kavrandığı görüldü. Örneğin faşizmin tahlii uzama bir konuşmayı gerektirdi, aynı sınıfsal sonuç, bilinc sızmasını da getiren bir kısa bir zaman aralığında oyun ile somutlaştırıldı.

Kültür ve sanat alanını sınıf mücadelesinin bir alanı olarak gören çalışma ekibimiz «sanat alanında örgütlü mücadele içinde güçlü bir biçimde kullanacaktır. Atığımız bu ilk adımlar, bu alanda katedilmesi gereken mesafenin büyüklüğünü de gösterdi. Şimdi hedefe doğru daha bir kararlı yürünüyoruz.»

Yaşam doğuştan ölüme kadar süren bir kavga. İnsanın yaşam boyu verdiği kavga ölümlü de son bulmaz. Çünkü herkesin ettiği tohumlar kendisinden sonra da yeşerir ve yarar. Bu durum doğanın diyalektikliğine uygundur. Hiçbirşey yoktan varılmaz ve var olan hiçbirşey yokolmaz. Sürekli bir gelişim, değişim süreci içinde herşey yenilenerek devam eder.

Diyalektik yasaları doğa için, toplumlar için olduğu gibi tek tek kişiler için de geçerlidir. Diyalektik yasaları doğanın içinde yer alan tüm maddi ve manevi şeylerin ve onların birbirleriyle bağlantı ve etkileşimi için geçerlidir. Herşey birbirini etkiler ve her etkileşim durum değiştirir. Doğa, toplum ve insan ilişkilerinin bu zengin, karmaşık görünüşü «anarşik» değildir. Çözümle ve içinde çözümlenemez hiçbirşey yoktur. Ancak herşeyi ve doğanın her sorununu kendi yaşam süreci içinde tek bir insanın ya da tek tek insanların çözmesi, kavraması, ya da altından kalkması diye birşey yoktur. İnsanlık tarihinin gelişimi gösteriyor ki insanlık tüm doğal, toplumsal ve kişisel sorunlarla uğraşmakta, çözmekte, yeni yeni sorunlarla da karşılaşır ama bu sorunlar önceliklere göre daha nicelelik ve nitelik yönünden değişir ve üst düzeyde sorunlar olmaktadır. İnsanlık doğa ile mücadelesinde düzenleyici olabilecektir. İnsanlık toplumsal gelişiminde nasıl düzenleyici olabilmis ve tarihin gelişiminde kontrolü eline alabilmişse, gelecekte de doğal gelişmelerin seyrini eline geçirecektir ve şimdiden bunun örneklerini vermeye başlamıştır.

Yaşam kavgasının her alanında bütünsel bir kavrayışa kavusmak ve yaşam kavgasının her anında sınıfsal mücadele açısından bakılabilmek, sınıfsal yorumlar ve sınıfsal çözümler getirebilmek gerekir. Böyle bir perspektif sağlanırsa bir felsefi yapı ister. Sağlam bir felsefi yapı olmadan ve bu sağlam felsefi yapıyı her zaman için geliştirmeden sınıf mücadelesinin, toplumsal gelişmelerin ve giderek doğanın seyirini kontrol etmek bilimsel sosyalistler için mümkün değildir.

Bilimsel sosyalistler birbirinden ve çevrelerinden bağımsız tek tek kişiler değildir. Tüm ülkelerin bilimsel sosyalistleri örgütlüdür ve partileri vardır. Tüm ağır işlerin kaldırıcıları Parti gücüdür. Felsefenin gelişimi ve toplumla yayıldığı odak da Partidir. Diyalektik ve tarihi materyalizm, sınıfın felsefesi önce Partilerle ve onlar aracılığı ile de kitlelere sarıldığı zaman maddi güce dönüşür ve bu maddi gücün karşısına hiç bir kuvvet duramaz. Felsefenin okulu Partiye oturmalıdır. Partiye oturmayanlar da içinde tüm yaşamıdır.

Bilimsel sosyalistler de içlerinde ve bugün dünyamızın üçte ikisindeki bilimsel sosyalistler kapitalist-emperyalist işçiler için içinde yaşamaları ve mücadele etmektedirler. Bir işçi sınıfı partisi üyesinin Partiyeye başvurduğuna ana kadar aldığı süre, çevre ve okul eğitim ideolojisi felsefesi her türlü hastalıklarla doludur. Partiye kişi Partiyeye başvurduğunda ömek aldığı kendisinin önceki Partilerle gibi bu hastalıkları üzerlerinden atmaya, ters şartlandırılmalarını kırmasına karar vermiş demektir. Asıl bu andan, yani bu kasırdan sonra felsefe öğrenimi kendini ve çevreyi değiştirme çabasıyla beraber başlar ve yaşam boyu sürer. Hiçbir zaman kendini ve çevreyi değiştirme çabası son bulmaz.

Partililik ve Felsefe

FELSEFENİN PARTİZAN KARAKTERİ

Devrimci felsefe idealizmin en genel sonucu kaderecilik boğuşur. Kaderecilik kendini sadece idealist felsefeye insanlardan, dindarlardan gösterseniyse, sınıf mücadelesinde daha hızlı ve kolay yitirir. Oyca idealizmin sonucu olan kaderecilik sadece kendi durumuna razı olmak ve kabul etmek anlamında gelmiyor. Bugün toplumda idealizmi ve kadereciliği ifade reddettilerini söyleyen yine sözde ilerici, «devrimci» o kadar çok insan vardır ki sadece onlar da ilerici, devrimci felsefeyi sadece herşey anlamak için gerekli sandıkları ve felsefenin partizan karakterini kavayamadıkları için kaderecilikten kurtulamıyorlar. Bireysel çaba içindedir böyle insanlar da bagulmaya mahkumdur. Onlar da sonunda verimsiz yaşamlarını ya farkına vararak örgütlü çabaya girişirler ya da farkına bile varmadan yaşar giderler. Toplumdaki ve yaşamdaki tüm sorunların değiştirilmesi işi örgütlü bir iş olduğu için sonunda idealizmi ve onun sonucu olan kadereciliği, bireyciliği ve pasifliğe kaçınmaya düşmek böyleleri için kaçınılmazdır. Ve böyle kişiler farkına bile varmadan egemen sınıflar hizmet ederler. Sınıf mücadelesinin her alanında olduğu gibi ve ona paralel olarak felsefi alanda da tarafsız olmak mümkün değildir. İdealist ve materyalist kamptan ikisinde birde olmak ve ikisine de hizmet etmek olanaklı değildir. Materyalizmi kabul etmeyen idealizmi hizmet eder. İsterse ilcazama inanmadığı söylenir. Çünkü iki kamptan da sıvısel temelleri vardır. İdealizmin sınıfsal temeli burjuvazi, materyalizmin sınıfsal temeli işçi sınıfıdır. Burjuvazinin partileri vardır, işçi sınıfının da. Her iki sınıf da toplumun her kesiminde de politikalama partileri esaslığı ile düzenlerler ve yine partileri aracılığıyla da felsefesini yaparlar.

FELSEFE VE PARTİ

Felsefenin önemini, felsefenin sınıfsal kullanımını ve partizan karakterini vurguladuktan sonra sadece bireysel çabayla bütünsel bir dünya görüşüne kavuşulamayacağını irdelemek gerekir. Aynı zamanda iki çok önemli noktayı da aşmak gerekir. Bireysel, «materyalizmin okulu Partidir, Parti yaşamıdır, uygulamaya alan da tüm yaşamdır», demenin gereği felsefeyle Partilerin her zaman uğraşmasıdır. Gerekli felsefi olanlık kitle içindeki günlük pratik çalışmada hemen yansır. Partili olmayanları yani işçi ve emekçi sınıfların büyük kütlesinin günlük pratik yurmlarında ve gözlemlerinde mutlaka idealist ve materyalist yanlar vardır ve içederir. Yanlışlıklar, işçi sınıfına ters şartlandırmaları görülebilmek, sezelebilmek ve değiştirilebilmek, mümkün etmek gerekir. Günlük yaşamda herkesin, içinde doğru da yanlış da taşıyan ama mutlaka bir yaşam felsefesi vardır. Herkes yaşam içinde kazandığı bilgi ve deneyleri genelleştirir. İlkeleştirir ve kullanır. Ama çoğu işçi, kövül ve emekçi davranışları yaşam ilkelere bir ölçüünün kendilerine yutturulmuş birer burjuva ayonu ol-

duğuna bilmez. Kitleleri örgütlemek ve etkilemek etmek de, onlara günlük zorluk ve küçük pratik engelleri aşmada bile yardımcı olmak için onların dünyaya bakışlarındaki ve sıvıları çözümlenmedeki yöntemlerini, kişisel uygulamalarını temel alarak ilkelere iyice anlayışlılık gerekir. Anladıkları sonra da onların kendilerine ters davranışlarıyla savaşmak gerekir. Sadece söz planında değil, birlikte iş yapma ve herkesin kendisine daha rahat, maddi ve manevi açıdan sorunlarını çözerek daha hızlı ve hızlı olmalarını da sağlanarak felsefi çalışmadın geçer. Kitleler birtaraktan üyatlardan bir taraftan da her alanaki gelişme, düzenlenmelerinin ve iyine gidikleri politik mücadelelerin geliştirilmesi için gerekli olan mut-luluklarının ve bu yetli mücadelede durmaları için da Partilerle ileri geldiğini, Partinin yaydığı dünya görüşünün sonucu olduğunu bilmelidirler.

İŞÇİLER VE AYDINLAR

İkinci önemli nokta da daha çok Partili aydınlarla yönelik bir görüşdür. Kitle içindeki çalışmada Partili olmakla birlikte anlam taşıyan, yararlı olan ve sınıf karakterine dönüştürü ama Partili olmadıkları da işlenmiş bir biçimde var olan sınıfsal öz, karakter özelliklerini, materyalist davranış özelliklerini ve pratik çözümlenmeleri görülebilmek, işçilerden ders alabilmek onların ahlak ve moralizminin sınıfsal yönünü yakalayı öğrenmek ve felsefi bilgileri işçi sınıfı karakteri ile birleştirebilmek gerekir. Bu kısaca küçük burjuva hastalıklarından arınma çabası demektir ve bu işin de ilacı felsefenin kuru bilgisini öğrenmek değil kitle içinde çalısarak öğrenilecek bilgilerdir. Deneylerden, gözlemlerden ve işçilerden alınacak derslerden geçer. Elbette Partili işçi de Partisinden ve Partili aydınlardan sınıf mücadelesinin ve felsefenin gerekli bilgilerini alıp kendini yenilemeye çalışmadan iyi bir Partili olamaz ve sınıfının karakterine yani sosyalist kişiliğe kavuşamaz. O yüzden küçük burjuva kökenli Partili aydınların kendi kökenleri yüzünden üzerlerinde taşıdıkları hastalıkları atmaları için partiye, partiziz işçilerden öğrenilebilirler. Herkes yaşam içinde kazandığı bilgi ve deneyleri genelleştirir. İlkeleştirir ve kullanır. Ama çoğu işçi, kövül ve emekçi davranışları yaşam ilkelere bir ölçüünün kendilerine yutturulmuş birer burjuva ayonu ol-

TEORİ VE PRATİK AYRILMAZ BİR BÜTÜNDÜR

Bu yazı, felsefenin ilkelere inceleme konusunu yapıyor. Nicel birikimlerin nitel değişimleri doğurması yasası, Otumuzlanmanın Otumuzlanmasa yasası, Karşıtının Birliği ve Mücadelesi yasası olarak kolayca üç ana başlıkta ve doğadan, toplumsal gelişmelerden, canlıların ve cansızların oluşum ve gelişmelerinden verilecek birer ömek çok küçük bir bürsülle bile özetlenebilen felsefemiz yalnız çözümlenme için değil aynı zamanda bütüncü için de, yalnız yorum için değil eylem için de bir klavuz olduğundan ve herşeyi yine herşey değiştirdiğinden hazırlap giydirilecek bir

güya «maddeyi» için aslında bir ilkelere bilmeçleri çok zümlememiz ve yaşamımız içinde her arı kullanılabilecek kavrayışa kavuşabileceğimize gerek. Herşey doğru değiştirir ve herşey sürekli değişir ama diyalektik materyalizmin yasalarına uygun gelişir ve değişir. Bu yasaları somut durumun somut çözümlenmesinde kullanılabilecek güce kavuşmak, bir iki felsefe kitabı okumak ile değil, uzun bir mücadele içinde hergün bu yasaların bizim, toplumumuzun, ve doğamızın gelişimindeki etkisini hizlandırmaya ve tüm insanlığı kurtuluşunu yakınlaştırmaya, örgütsel çabamızı ve bu örgütsel çabamız içindeki kendi katkımızı artırıcı bir çalıma ile mümkün.

Bireysel bir çabayla bütünsel bir dünya görüşüne kavuşulamaz. Çünkü sınıfımızın gelişimini ve gelişimini en iyi sınıfımızın Partisi gözyeylebilir. Tek kişiyin bu gelişimi gözlemesi olanaksızdır. Bireysel bir çabayla bütünsel bir dünya görüşüne kavuşulamaz çünkü kişileri ve olayları geçmiş, bugün ve gelecek içinde izlemek olanığı örgütlülüğün yani Partide geçer. Mücadelesinin sürekliliğini ve dön ile yarının bağlanmasını bir kişi kuramaz ancak Parti kurar. Bu çabaya tek başına girenler sapar, yozlaşır ya da işe yaramaz. Gelişim sürecini izleyebilen Parti planlı, sistemli çalışabilir. Tek tek kişilerin bu olanığı, sistem ve planı olamaz. Ne yeterli verileri vardır ne de toplumu değiştirecek sınıf yönlendirecek nicel ve nitel gücü vardır. Felsefe mücadele ve dayanışma içinde öğrenilir. Her alandaki örgütlü pratik olmadan kişinin felsefi olgunluğu sağlanmaz. Felsefi olgunluk överi ister, överi bireyci değil kolektif mücadele içinde mümkündür. Bir kişinin ahlaki tüm sınıfımızın manevi yapısını etkileyemez, ona yetişemez ama Partilerin kolektif ahlaki ve çalışması kitlelere ulaşabilir ve onlara felsefemizi yayabilir, düşünceci maddi güce çevirirler. Maddi dayanışma da olmadan ve Partinin maddi temeli ve örgütsel ağı olmadan düşünceci yayılmaz. Kişinin tek başına maddi gücü ise hiçbirşey elvermez. Sırf maddi dayanışma bile söz konusu olunca bireysel çabamız felsefi alandaki mücadele için yeterli olduğu gün gibi açıktır. Burjuvazinin uluslararası ve ulusal örgütlülüğüne karşı, işçi sınıfı enternasyonalizmi ve onun ilkelere bağlı Partileri aracılığı ile felsefesini kuruyor, gücündendir. Felsefe disiplin işidir, bunu da ancak Parti sağlar. Felsefe eleştiri ve özleştirir işidir. Bu kontrol örgütsel ve devleti bilmaz. Felsefe pasif bir yorum değil, aktif bir mücadele silahıdır. Toplum değiştirme işe Parti işidir. Felsefe süncüne ve davranış bütünlüğü ister. Teori ve Pratikte ayırmadan sie ancak Parti sağlayabilir. Politik mücadelede alınması felsefenin anlamı yansıtır. Sonuçta sağlayacak Strama Politik devrimdir, İktidarı sınıf yapısının si değiştirilmesidir ki bu da Partisiz olmaz.

Felsefe ve felsefesi kavrayıp uygulayanaydınlardan oluşan Parti de olmaz.

Partisiz felsefe ve felsefesiz Parti, partililik olmadan felsefenin yarar, felsefesi olunmayanın ise Partililik işidir sağlanmaz.

Bireyciliğe, kötümsürlüğe, pasifliğe, örgütsüzlüğe karşı; kolektifliğe, iyimserliğe, aktifliğe ve daha iyi Partililik işi dünya görüşünüzü zenginleştirilmeye ve yayılmaya.

ÜÇ YILIN ARDINDAN...

Merkez Eğitim Bilim ve Araştırma Büromuz tarafından çıkarılan *Yurt ve Dünya* dergimizin 18. sayısı çıktı. İki ayda bir çıkan Dergi bu 18. sayısı ile üç yılını doldurmuş oluyor.

Merkez Yönetim Kurulumuzun açtığı partimizin ideolojik, politik, örgütsel sorunları üzerinde tartışmada, *Yurt ve Dünya* dergimizin de bugüne kadar çıkan sayıları, bu sayıların ideolojik ve politik kapsamı ve derinliği ve ne ölçüde sınıf mücadelemizin sıcağında kullanabildiğimiz sorunu da ele alınıp tartışılıyor. Elbette *Yurt ve Dünya*'dan sorumlu Merkez Büromuz da tartışıyor.

Tartışmamızın en başında yer alan konu, hep üzerinde durduğumuz *Çark Başak* sayfalarında «olmazsa olmaz» diye nitelediğimiz konu; ideolojik mücadelenin tüm çalışmaların can damarı ya da kalbi olmasının zorunluluğu oldu. Bir yandan bilimsel sosyalist yazının, diğer yandan uluslararası işçi sınıfı hareketinin somut deneylerle ortaya çıkardığı olgu bu. Yani ideolojik çalışmaların tüm parti eyleminin en önünde yürümesi, günlük çalışmanın ardına takılmaması gerektiği.

Gene çok üzerinde durduk. İdeolojik çalışma parti eylemine sıkı sıkıya bağlı olmalıdır diye. Çünkü parti eylemi partinin ideolojisinin ve buna dayalı olarak parti politikasının kitlelere götürülmesinden başka bir şey değildir. O halde, kitleler içinde partinin ideolojik öncülüğü, kitlelerin somut gereksinimlerine ya da somut eylem hedeflerine partinin ideolojik bütünselliği içinde yansımaktır. Yani parti ideolojisinin o somut alanda yeniden üretilebilmesi, *çengelleştirilebilmesi* ve burjuva ideolojisine karşı böylece yeni bir ideolojik yapı oluşturabilmektir. Ancak bu suretle tüm parti eylemleri birbirini üstüne biner, somut alanlarda mücadele birliğini sağlayan ve bunu gücünde geliştiren bir biçimde toplumsal yaşamda yükselir. Böylece de Parti kitlelere öğretir, kitlelerden öğrenecek, kitlelerin mücadelesini kendi eylemini sürekli zenginleştirir. İktidara yürürken yolda, en başta işçi sınıfı içinde ve oradan yayılarak tüm toplum katmanında yeni bir ideolojik yapı oluşacak ve bu yapı güçlenerek yeni bir dünya kuracaktır. İdeolojinin kitleleri sararak madde bir güç haline gelmesi denen olgu da budur.

Bu temel anlayışımızı, *Yurt ve Dünya* somutunda ele almaya, geçen üç yıl böyle değerlendirmeye çalışsak, Parti merkezimizin ideolojik öncülüğünün somutlandığı alanlardan biri olan Dergi'nin bu alandaki yeterliliklerini açık olarak tesbit etmeliyiz.

Dergi, tüm mücadele alanlarımızı yönelik olarak şu veya bu ölçüde belli çerçeveler çizmiştir. Belli somutlamalar yapmıştır. Bazı alanlarda bu somutlamalar gerçekten üyelerin ve temel örgüt birimlerimiz tarafından bir «silah» olarak kullanılabilmektedir. Ama somut mücadele alanlarına yeterince ışık tutma, mücadele hedeflerini açıkça belirleme

görevlerini yerine getirmede eksiklikleri olmuştur. Aynı olgu tüm yayınlarımız için şu veya bu kadar azı ya da çoğuyla söyleyebiliriz. Sonuçta bu eksiklikler partimizin ideolojik öncülüğünün yaşama girmesinde, parti birimlerinde en önde gelen bir silah olarak kullanılabilmesinde belli tikanıklıklara yol açmaktadır.

Dergide sapkın akımlara, ya da bilimsel sosyalist platformda diye nitelediğimiz akımlara yönelik olarak somut alanlarda ve mücadelenin kendi somutluğu içinde yeteri kadar eleştiri yöneltilmedi. Bu da Parti hareketimizi diğer hareketlerden ayırma, Aramızdaki ayrılıkları açık-seçik ortaya koyarak ideolojimizi egemen kılmada özellikle *Yurt ve Dünya*'ya önemli görevler düştüğünü gösteriyor. Bu görevin yerine getirilmesindeki eksikliklerimizi de aşmak gerekiyor. Sapkın akımlara karşı mücadele sloganlar düzeyini aşarak, bu alanda ideolojik bir derinlik sağlanarak bu ideolojik mücadeleyi yoğunlaştırmalıyız. Bilimsel sosyalist platformdaki diğer akımların ideolojik ve politik yanlışlığını sergileyerek kendimizi bunlardan ayırma ve bunların kendi yanlışlarından sıyrılmalarına yardım etme mücadelesinde yapılabileceklerin önemli bir bölümü henüz önümüzde duruyor.

Diğer yandan emperyalizme ve faşizme karşı mücadele konusunda da yanlışları sergileme, mücadelenin birliğini sağlama süreci içinde doğru mücadeleyi yöntemlerini hakim kılma uğraşımız gerekli açıklık ve bu açıklığın sağlayacağı güçlü etkiye kavuşamamıştır.

Eleştirilerimizi tek tek tüm alanlara kadar uzatıp bu alanlarda ne yaptık ne yapamadık konularına cevaplar verebilir, ya da doğru cevaplar vermeye çalışabiliriz. Mutlaka temel örgüt birimlerimizde bu konular da ele alınmıştır. Değerlendirilip somut öneriler geliştirilmiştir, geliştirilmektedir. Elbette tartışmamızın sonunda tüm bunlar birer birer ele alınıp yerli yerine oturtulacaktır... Bu yazının kapsamı içinde ve bu aşamada ideolojik mücadelenin bütünselliği, somutluğu ve somut mücadele alanlarında zenginleştirilmesi üzerinde çok kısa da olsa durmak istiyoruz.

Bilindiği gibi, bilimsel sosyalist ideoloji somut mücadeleler içinde ve o mücadele alanlarında üretilir. Mücadelenin deneyleri birleştirilir ve nihayet yapılan her eylem partinin ideolojisinin kitleleri kavraması yolunda atılan yeni bir adım, yeni bir kazanım olur. Ama bir koşulla. Nasıl eylem alanına bir şeyler öğrenerek, öğrenmeye çalışarak kendi ideolojimizi taşıyorsak, ya da taşımayla çalışıyorsak, öğrendiklerimizi de bildiklerimizin üstüne ilave edebilmeyi becerebilmemiz gerekir.

Bununla şunu söylemek istiyoruz. Dergimiz, diğer yayınlarımız gibi, parti eyleminden kopuk çalışmalar değildir. Parti eyleminden habersiz kimi okur-yazarların ya da bu alanda partice görevlendirilen kişilerin işi ve tek başına bunların becerisine bağlı bir iş değildir. Bu yayınlara ne kadar sahip çıktık? Bu yayınların ideolojik içeriğini ne kadar zenginleştirmeye çalıştık? Zenginleşmesi için ne kadar kendi deneylerimizi, somut mücadele alanlarından çıkardığımız ideolojik çözümleri yayınlarımıza ulaştırdık? Bu soruların cevaplarını vermeli ve gereğini yerine getirmeliyiz.

Yurt ve Dünya'da üç yıl içinde çıkan yazılara baktığımızda yerel örgütlerden katkılarının son derece sınırlı olduğunu görüyoruz. Bu gözlem aynı biçimiyle diğer yayınlarımız için de söylenebilir. Hiç değilse örgütten yeterli eleştiri akımı sağlanamamıştır. Bu koşullar altında derginin görevini ne ölçüde yapabildiğini tartışmak da çok zorlaşmaktadır.

Şimdi, *Yurt ve Dünya*, dördüncü yayın yılına başlıyor. Tüm bu eleştiri ve gözlemlerden ya da saptamalardan kalkarak, *Bu saptamalarla* daha da zengin bir bakış açısına sahip olarak. Ne var ki, sorunu bilmek ya da sadece saptamak yetmiyor. Sorunu somut olarak bilmek, somut zenginliği içinde bilmek gerekiyor. Somut zenginliği içinde bilebilmek ise, somut mücadele alanlarından dergiye bilgi ve deney akışını sağlanmasına ve bunun durmadan artırılmasına bağlı.

Tüm alanlarda olduğu gibi, bu alanda da varolan sorunlarımızı mutlaka aşacağız. Çünkü asılan sorunu görmektir. Sorun saptandığında ise, çözümü mutlaka pesi sıra gelecektir. Çünkü biz bilimsel sosyalistiz.

Yurt ve Dünya Aboneleri Yenileniyor

İki aylık Araştırma, İnceleme, Tartışma Dergimiz YURT ve DÜNYA'nın Kasım 1979'da çıkan 18. sayısı ile üçüncü yıllığı tamamlanmış oluyor.

18. sayıyla birlikte sene başında abone olan okurularımızın abone süreleri de sona eriyor. 1 Ocak 1980'de çıkacak 19. sayı Yurt ve Dünya için abonelerin yenilenmesi gerekmektedir.

Yeni yıl için abone mabuzaları bütün Parti örgütlerine gönderildi. Parti örgütlerimiz eski abonelerle ilişki kurarak aboneliklerin yenilenmesini sağlayacaklar ve yeni aboneler bularak abone sayımızın artmasına katkıda bulunacaklardır.

İki yıldır fiyat artırmayan YURT ve DÜNYA, kağıt, dizgi ve baskı fiyatlarıyla diğer giderlerdeki büyük artışları karşısında fiyat artırımına gitmek zorunda kaldı.

Fiyatı 50 liraya çıkarılan Yurt ve Dünya'nın yıllık aboneliği de 250 lira olarak tesbit edildi.

Abone mabuzalarının dikkatle doldurulması ve hızla Genel Merkeze gönderilmesi, derginin abonelerimize zamanında ve eksamsız ulaştırılması için gereklidir. Abone bedellerinin «TİP Basın Bürosu, Hesap No: 330, TC Ziraat Bankası Cemberlitaş - İstanbul» hesabına Ziraat Bankası şubelerine yatırılması ve Genel Merkez'e bilgi verilmesi için örgütümüzün göstereceği titizlik de dergiye önemli katkılar sağlayacaktır.